

EL PARLAMENT NO ES DISSOL

1. «Dissolució de la legislatura» vs «dissolució del Parlament»

El Parlament, en circumstàncies normals, **és indissoluble**. Fins sota la dictadura franquista es va mantenir viva a l'exili la institució parlamentària, com a símbol de la continuïtat de les institucions democràtiques. El Parlament, doncs, com a institució de la Generalitat, **és permanent: no se succeeixen els parlaments, sinó les legislatures**.

Per referir-se a l'acte d'**anticipació del finiment de la legislatura**, per tant, l'expressió adequada no és:

~ dissolució del Parlament

L'expressió adequada és:

✓ **dissolució de la legislatura**

Val a dir que l'Estatut mateix empra l'expressió «dissolució del Parlament»; aquesta expressió, tanmateix, té una càrrega semàntica que fa desaconsellable de perpetuar-ne l'ús.

És per aquesta raó que ja l'any 2008 el Parlament va resoldre de prescindir-ne en els textos legals i va fixar, precisament per mitjà d'una llei de desenvolupament bàsic de l'Estatut, la **Llei de la presidència de la Generalitat i del Govern** (Llei 13/2008, del 5 de novembre), l'expressió alternativa «dissolució de la legislatura», que s'hi empra sistemàticament.

Article 4.6

«Si un cop transcorreguts dos mesos des de la primera votació d'investidura cap candidat o candidata no ha estat elegit, **la legislatura resta dissolta automàticament** i el president o presidenta de la Generalitat en funcions

convoca eleccions de manera immediata, que han de tenir lloc entre quaranta i seixanta dies després de la convocatòria.»

Article 6.3

«Ni la suplència ni la substitució del president o presidenta de la Generalitat no permeten exercir les atribucions del càrrec relatives al plantejament d'una qüestió de confiança, a la designació i el cessament dels consellers o a **la dissolució anticipada de la legislatura.**»

Article 10

«Corresponen al president o presidenta de la Generalitat, en exercici de la més alta representació de la Generalitat, les atribucions següents:

»c) Convocar les eleccions al Parlament i decretar **la dissolució anticipada o la fi de la legislatura.**»

La modificació del Reglament del Parlament de Catalunya del 2018 ja aplica aquesta solució:

Article 75.2

«Un cop expirat el mandat parlamentari o un cop **dissolta la legislatura**, i mentre no es constitueix el nou Parlament, la Diputació Permanent té exclusivament les competències següents:

»c) Acordar la compareixença del Govern per a informar sobre les actuacions d'aquest en relació amb fets d'importància especial succeïts després de **la dissolució de la legislatura.**

»g) Tramitar les propostes de resolució presentades en relació amb fets d'importància especial succeïts després de **la dissolució de la legislatura**, o un cop expirat el mandat parlamentari, en els termes dels articles 167 i 168, en allò que hi sigui aplicable.»

Art. 140.3

«Si el termini a què fa referència l'apartat 1 fineix quan **la legislatura està dissolta**, s'habilita automàticament un nou termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la constitució del nou Parlament. En aquest cas, la Mesa del Parlament, d'acord amb la Junta de Portaveus, ha d'obrir un nou termini de presentació d'esmenes a la totalitat.»

Art. 206.2

«Els informes del Síndic de Greuges i les memòries i els informes de la Sindicatura de Comptes s'han de traslladar a la legislatura següent. La comissió corresponent, per majoria absoluta, pot acordar de continuar el procediment en el tràmit on era quan **la legislatura es dissolgué**.»

Art. 207.2

«**Si la legislatura del Parlament de Catalunya es dissol** abans que no s'hagi fet la defensa d'una proposició de llei presentada a la Mesa del Congrés dels Diputats, el Ple del nou Parlament, d'acord amb l'article 176.4, pot designar els diputats que l'han de defensar en el Congrés dels Diputats o, a proposta de la Junta de Portaveus, pot retirar-la.»

Això no obsta que en textos no legislatius es pugui continuar emprant l'expressió «dissolució del Parlament», ben arrelada en la fraseologia parlamentària, i és inevitable i lògic que sigui també així en usos no especialitzats, perquè el que es vol dir és que es dissol «aquell» parlament, és a dir la composició determinada del Parlament de Catalunya durant la legislatura estroncada. En les disposicions normatives, però, tant del Parlament com del Govern, convé respectar la nova formulació, que tradueix fidelment el fet que, pròpiament, la institució parlamentària no es dissol.

Un cop finalida la legislatura, es dissol el Ple del Parlament, i es dissolen altres òrgans parlamentaris de composició variable, però els vint-i-tres membres de la Diputació Permanent mantenen la condició de diputats, i el president del Parlament conserva el seu càrrec; **el Parlament**, en definitiva, **subsisteix**.

2. «Finiment de la legislatura» vs «dissolució de la legislatura»

En paral·lel a la recomanació d'utilitzar l'expressió «dissolució de la legislatura» (que pot donar lloc, per extensió, a l'expressió «dissolució del Parlament de la dotzena legislatura» —amb l'ordinal que hi escaigui—), no es pot obviar una altra recomanació que convé tenir present en moments de **canvi de legislatura**: en general, en els textos parlamentaris, més que no pas a la «dissolució de la legislatura», serà preferible referir-se al «**finiment de la legislatura**», especialment si el text fa referència als efectes d'aquest finiment de legislatura pel que fa a la caducitat o el manteniment de la vigència de les tramitacions parlamentàries.

La denominació genèrica «finiment de la legislatura» serveix per a tots els supòsits que defineix l'article 66 EAC:

- expiració del mandat legal;
- dissolució automàtica (en cas que cap candidat no resulti investit);
- dissolució anticipada (per decret del president de la Generalitat).

I, en efecte, és aquesta expressió la que apareix en el text del Reglament del Parlament de Catalunya, d'acord amb la modificació del 2018:

Article 24

«Els diputats del Parlament perden llur condició per les causes següents:

d) Per l'extinció del mandat, en expirar-ne el termini o **per finiment de la legislatura**, llevat dels membres de la Diputació Permanent i dels que representen la Generalitat al Senat, els quals mantenen llur condició fins que es constitueix el nou Parlament.»

Article 206

«Caducitat per finiment de la legislatura:

»1. A la fi de cada legislatura caduquen tots els tràmits parlamentaris pendents d'examen i de resolució pel Parlament, llevat dels tràmits la continuïtat dels quals estableixen lleis específiques i dels tràmits que ha de conèixer la Diputació Permanent, d'acord amb el Reglament i amb les lleis.»

Així doncs, **quan la informació sobre la causa concreta d'acabament d'una legislatura sigui irrellevant**, caldrà optar per la denominació genèrica «**finiment** de la legislatura» (i reservar l'expressió «**dissolució** de la legislatura» per als textos en què convingui fer **referència expressa a la causa específica d'acabament anticipat** de la legislatura).

Per tant, el tràmit de cloenda d'una tramitació parlamentària ha d'indicar, com a raó de la caducitat o el decaïment de la tramitació, «finiment de la legislatura» (i no pas «dissolució de la legislatura», perquè en aquest cas no és rellevant la causa del finiment).

3. Decret de dissolució de la legislatura i de convocatòria d'eleccions

En cas de finiment anticipat d'una legislatura, el decret corresponent hauria d'evitar de reproduir la fórmula que s'havia emprat anteriorment (serveixi d'exemple, per tots, el de l'any 2015:

*** Decret 174/2015, de convocatòria d'eleccions al Parlament de Catalunya i de la seva dissolució**

Article 1. *Convocatòria*

Es convoquen eleccions al Parlament de Catalunya, que tindran lloc el dia 27 de setembre de 2015.

Article 2. *Dissolució del Parlament*

Queda dissolt el Parlament de Catalunya elegit el dia 25 de novembre de 2012.

En congruència amb la recomanació formulada en aquest apunt, escau una altra fórmula per al decret de dissolució, que podria ser aquesta:

✓ **Decret xxx/20xx, de dissolució de la xx legislatura del Parlament de Catalunya i de convocatòria d'eleccions**

Article 1. *Dissolució de la legislatura*

Resta dissolta, en virtut de l'article 75 de l'Estatut d'autonomia, la xx legislatura del Parlament de Catalunya resultant de les eleccions del dia xx de xx de 20xx, sens perjudici del que disposen els articles 59.4 i concordants.

Article 2. *Convocatòria d'eleccions*

Es convoquen eleccions al Parlament de Catalunya, que tindran lloc el dia xx de xxxx de 20xx.